

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16954/2023
22.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Павловић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Урбанизам и изградња“ Лесковац, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2653/2022 од 22.02.2023. године, у седници одржаној 22.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2653/2022 од 22.02.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2653/2022 од 22.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2653/2022 од 22.02.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П 6778/15 од 06.05.2022. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тужилца тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде материјалне штете за порушене локале бр. .. и .. на кп бр. .. у КО Лесковац, исплати новчани износ од 4.371.394,00 динара са законском затезном каматом почев од 04.02.2015. године до исплате и обавезана је тужилца да на име трошкова поступка исплати туженом ЈП „Урбанизам и изградња“ износ од 9.600,00 динара, а туженом Граду Лесковац износ од 144.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је изјавила ревизију на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због погрешне примене материјалног права и предложила да се прихвати одлучивање о ревизији како би се размотрила правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је оценио да ревизија тужиле није изузетно дозвољена.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произилази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

У ревизији се одређено не указује на испуњење тих услова у овој правној ствари.

Побијаном пресудом правноснажно је одлучено о тужбеном захтеву за накнаду материјалне штете према туженом ЈП „Урбанизам и изградња“ Лесковац, одбијањем тужбеног захтева тужиле да јој тужени накнади материјалну штету за порушене локале које је означила, у чињенично-правној ситуацији да је тужила имала одобрење да постави привремено монтажни објект на неизграђеном грађевинском земљишту, са уговореним трајањем закупа на пет година по уговору из 1987. године, да за изградњу објекта од чврстог материјала одобрење није имала, нити га је накнадно прибавила, односно уопште могла исходити насупрот урбанистичкој намени земљишта по Детаљном урбанистичком плану, да је на основу коначних и извршних решења надлежних органа у управом поступку спроведено рушење објекта ради привођења земљишта планираној намени, и применом правила о терету доказивања оцењено да не постоје услови одговорности туженог за штету.

Имајући у виду разлоге на којима је заснована побијана пресуда, као и наводе изнете у ревизији, Врховни суд је оценио да нису испуњени законски услови да се дозволи одлучивање о посебној ревизији. Наводи ревизије о погрешној примени материјалног права не оправдавају потребу одлучивања применом члана 404. став 1. ЗПП. У конкретном случају, не постоји потреба уједначавања судске праксе, нити новог тумачења права, а нема ни правних питања која суд од општег интереса или су у интересу равноправности грађана, те нису испуњени законски услови да се ревизија дозволи применом члана 404. став 1. ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не

прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 16.07.2015. године, а преиначена 16.01.2019. године, тако да вредност предмета спора износи 4.371.394,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе (који је износио 118,3975 динара) одговара динарској противвредности 36.971,337 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о новчаном захтеву који не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије, Врховни суд нашао да ревизија тужиле није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић